

Годишенъ абонаментъ
4 лева.

ОБЯВЛЕНИЯ и РЕКЛАМИ
по споразумение.

броя 5 ст.
ржчна продажба.

НИШАВА

Седмиченъ в-къ

Редакторъ — Стопанинъ: М. Хаджиневъ.

Нуждата отъ единъ по живъ интересъ къмъ учебното дѣло.

Въ първия брой на вѣстникъ »Нишава«, който започна да излиза тъкмо на врѣме, когато назрѣха и училищните нужди, и си постави за начална цѣль, прѣди всичко, просвѣтната тая за града—училището—ние да дохме общи съѣдѣніе по развитието на послѣдното, отъ началото му до края на току що изтеклата тая учебна година, а редакцията отправи апелъ къмъ граждани, за по-бързото учреждане на висящи въпроси, въ свръзка съ учението за идната година: отваряне II гимн. класъ, помѣщение и пр.

По—сѫществената, обаче, част на този въпросъ—по проявата на единъ по живъ интересъ къмъ училищното дѣло отъ страна на родителите и по-първигъ граждани—слѣдваше да се помѣсти слѣдъ историита на училището. Ала отъ него въпросъ ще трѣбва да се направи малко отклонение.

Едноврѣменниятъ Царибродъ, описанъ и възпѣванъ като едно радостно и весело селце, колибите и кошарите па което сѫ стърчели изъ стрѣмнините на околността му, а около двата брѣга на тихата на прѣвъ погледъ р. Нишава—а отъ врѣме на врѣме, като че ли периодически, стихийна и опустошителна съ водитъ си за цѣлата тая котловина—отъ с. Калотина до Пиротъ—се виждаха струпани кѫщията на заседналите му бѫдѫщи граждани.

Това едно-врѣменнино селце, описано въ добъ из-

вѣтно и на самаго мене, като ученикъ въ отдѣлението и класоветъ, за живота на което дължа да си кажа думата въ други родъ описания.

И не помислювалъ дори тогава, че единъ денъ ще ми допадне честта да ръководя и управлявамъ тогавашния културенъ институтъ—пансиона—подъ името ми сега име „непълна гимн.“, днесъ чувствувамъ повеление и дѣлъ като че ли да работя съ двойно повече трудъ; та, ако не бихъ могълъ да сторя нищо—съ издигане гласа си въ това направление: се гащнато не толкова завидно положение на училището да се издигне до по-висока степенъ на своето развитие—ще меже да се поживи интереса къмъ учебното дѣло въ ония поне, които сѫ въ положение и състояние да го подобрятъ. Повече отъ това, разбира се, не може и да се иска отъ мене, като заведващъ управлението на училището.

И, ако азъ сполуча да възбудя вниманието и интереса на гражданството въ тая посока, това ще бѫде голкова задоволително, но, колкото и онай работа на учителя, съ която той е можалъ да заинтересува учениците си въ класъ—задача, каквато на настъ, учителите, и вжтрѣ и извѣнъ училището, ни се налага, отъ педагогично гледище.

Извѣтно е по-нататъкъ всѣкому, че съществува Царибродъ въ много бѣзъ

да заприлича на едно красиво градче, което, по всѣка вѣроятностъ, обѣщава да се обърне въ столично прѣградие и курортъ; защото мястоположението му въ западната тая погранична зона на България: между Кюстендилъ, Трънъ и Берковица; до вратитъ, дѣто се казва, на Европа и на изтъкъ на висосето за Цариградъ, както и приятния му климатъ—еже условието, които благоприятстватъ за това.

Нѣкогашните Царибродъ, ище рече, се е намѣнилъ въ всѣко едно отношение—той е нараснълъ и съ сгради и съ население.

За съжаление, обаче, трѣбва да се отбелѣжи тъкмо тукъ, че азъ противовѣтъ на промѣната и на всичките му по-стари сгради, служащи за разни учрѣждения—сградата на бияния държавенъ пансионъ, построена, както се казва, много набѣрзо въ 1880 година—единичка тая сграда не е прѣгърѣла никакво измѣнение, осъбѣтъ тона: че е вече на срутване и се указа негодна за тая цѣль.

Може-би тя е оставена да застои, като споменъ, до тогава, до като се възстанови по-раншото ѝ държавно управление; може-би и отъ мисъльта: „дѣто е текло вода, пакъ ще по тече“, градъ ще се надѣвали на грижитъ на държавата, та сѫ го изоставили на за денъ планъ. Подъ каквито и да е съображеніе изоставено та—най—висшето учрѣждение, по своята възпитателна и образователна работа—моето съображение: ще появата на единъ по живъ интересъ къмъ училището, съ закъснѣнието си, е забраната както

на учението на по-горно стѫпало, тѣй и промѣната на сградата—иъ противовѣтъ на съѣдѣтъ ни, които посмѣло и по-рѣшилъ реагирать съ шовинистичната си пропаганда и въ тая насока—е и ще си остане за дѣлъто време едничката по основа причина.

И ето защо азъ, същарики тамъ модусъ за уредждане на всички училищни въпроси, се синрамъ и избѣгамъ глашно на ИНТЕРЕСА.

Потвърждение на горното е, факта съ отваринето на по-горните класове. Въпрѣки подхватълящъ думи отъ иѣкои: „конь нѣма, крака маха“, „пари и здание нѣ матъ, по-горни класове искаятъ“ и т. н., една-две родителско-учителски срѣци до каза тъкмо противното—отвориха се и по-горни класове, намѣриха се и по-мѣщени и пари. Тона, което виждамъ не ти го даватъ другите, помѣжчи се самъ да си го набавишъ. Силата и тукъ е, вмѣсто въ съединението, нека се изразимъ, въ сближенietо на домътъ съ училището, на тия дѣлѣ съ общество на града. Държавата, отъ друга страна—съзинаващи много добъ културното влияние на тия свои институти, особено въ пограничните мѣста, като Царибродъ, за национално обединение и патриотични подеми, прѣдъ силата на тия фактори, ако не сега, по-късно—ще бѫде принудена да отбие и отправи водата по старото ѝ течение и да възстанови, на място то на стария си пансионъ, пълна държавна гимназия.

Нека, проче, да работимъ въ това направление и бѫ-

Всичко що се отнася до книжници, писма, пари и пр., да се адресиратъ до редакция въ „НИШАВА“—Царибродъ.

За членъ дописъ се плаща

Ръкописи не се връщатъ

Неплатени списъци не се приематъ

това, което засъга интересът на родителите, ще бъде постигнато— условие, разбира се, да нѣматъ прѣстъ въ учебната тая работа нѣ личните ежби, нї партизанските съображенія.

Слѣдва.

Чествуване памѧтта на Екзархъ въ Царибродъ.

И Царибродъ, това малко погранично градче, не остана равнодушно къмъ голъмата загуба, която постигна българския народъ, съ смъртта на великиятъ бългринъ и неподражаемъ Архи-пастиръ, Екзархъ Иосифъ I.

Тукъ се извѣрши това, което изразява чувства на признательност и чувства на дълбока скрѣбъ.

Още отъ зори на 25 юни (деньтъ на погребението) дюжинитъ бѣха затворени и уничтѣни съ траурни знамена. Отслужи се заупокой на литургия и слѣдъ това, и въ 3 часътъ, по наредена програма, отъ едно гражданско събрание, се извѣрши панахида. Цѣлия градъ, въедно съ учениците и мѣстния гарнизонъ, взе участие въ това траурно тържество. Огънъ черквата до градската павилионъ, кѫдето стана панахидата, учениците легионери и войници съ пушки образуваха шапаиръ, прѣзъ който мина църковното шествие. Слѣдъ панахидата, Архирейскиятъ на мѣстникъ, свещ. Архангелъ п. Стаменовъ произнесе слѣдната рѣчъ:

ОПЕЧАЛЕН СЪБРАНИЕ,

Къмъ Васъ, български граждани, къмъ Васъ, всѣри чада на св.

родна църква, се обръщамъ азъ, недостойния църковенъ служителъ, да кажъ дѣлъ думи за голъмата загуба която понеца народъ и църквата съ смъртта на починалия о Бозъ наши първоначаръ, Блаженейшата Екзархъ Иосифъ I.

Да, умръ тол. Умръ великия пастиръ на словенското българско стадо, Умръ икономъ и възпитателъ на културата въ робска Македония. Умръ закрилата и защитата на братата робъ. Помина се пастира, който прѣдостойно пази стадото си отъ хищните посъгалствства на турци, гърци и сърби. Зачини въ къчеста лицето, което обединяваше родътъ нѣ—човѣка, комуто българския народъ бѣ възложилъ най-тежката задача — да бъде стражъ на всичко българско.

Волята Божия била да вземе отъ насъ великана, който цѣли 40 години съ християнско само-отвреждане се бори за църковната и народна кауза на българина. Провиденето съзволи да изтъргне отъ обятията на мощната фигура на любвеобилния народенъ архи-пастиръ кърътъ мъжкитъ, трудътъ и постоянството се издигна до непрѣляяемостъ. Смъртъта покоси живота на великия народенъ дѣцъ, който не бѣ щастливъ да се изгради на успѣхъ си, да види плодовете си, да одѣхне отъ трудовете си.

Провиденето било рѣшило любими на Екзархъ да се отдѣли отъ насъ въ моментъ най-мъжчилниятъ за България, въ дни на съдбоподобни за родътъ ни, въ врѣмена на неизвѣстно бъдаше за съгната на.

Погромътъ, който столже целия български народъ, който изгуби всѣко българско сърце, наскърби всѣка българска душа, този по-гроемъ съкруши окончателно гълътото, кое то носеше несъкрушимъ духъ на Блаженейшия Иосифъ. Този погромъ ускори да залѣденеятъ устата, отъ които се чуха само мъдри и благи слова, да сесковатъ рѣцѣтъ, който вършиха само Христови и народополѣзи дѣла, да се прѣсечатъ краката, който тичаха бѣзъ спиръ самъ къмъ изродното благо.

Братя, нѣмъ вече Екзархъ Иосифъ I. Нѣма пастира, който по-

примѣра на Христъ, душата си положа. Нѣма бащата на македонските сирци, угушителътъ на македонските вдовици, покропи гълътъ на онеправдните, потиснати и поробенъ.

Нѣма ангела хранителъ на покуденитъ синове на робска Македония, който не имъли не драги, съ розбити мечти, далечъ отъ своята родината, оплакватъ сѫдбата си. Изгуби се, братя, още единъ отъ най-важните строители на млада България. Умръ любимияни Екзархъ и то въ моментъ, когато отъ него се чакаше жесть за народна обнова, сигналъ за нова борба.

И ако тази загуба се чувствува така дълбоко въ свободното царство много по-вече ще се почувствува отъ онези духовни чада на Негово Блаженство, които подпаднали въ нова робска верига, надали сега знания за неговата блажена кончина; конто и слѣдъ като се научатъ нещо съмѣтъ да изразятъ чувство на почитъ и признателностъ, чувство на наболено сърдце.

Братя, човѣка който обладаваше дарби и високо солидно ображение, когото чакаше бѣлъкава свѣтска кариера, прѣврѣ всичко и съ единъ замѣхъ каза въ душата си: „нѣма да служа на себѣ си. Ше се посвѣти родъ си. По пътя на подвижничеството, съ тежкия кръстъ на монашеството ще взема ралото и безъ поглѣтъ назълъ ще се съмѣто на народътъ възделанія. Тамъ е моето признане. Не искашъ да умирамъ мярцина“.

И дѣйствително виждамъ го, почти половина вѣкъ, посрѣдъ българската духовна нива, да пори браздите неуморно, да прѣска лъчи на културата, на сабозата. Виждамъ го да готови жътвата благоприятна за градущето поколение.

Да, за поколението, за младежъта, за бъдащето на народа ни, бѣха всичките му грижи и непосилени трудове. Обичаше тая младежъ. Хранеше надѣди къмъ нея.

И когато забѣлѣзваше нѣкоя

пъща проява въ живота й, като

любящъ баща нѣможеше да при-

крие скрѣбъ си.

Дѣйствително голѣма е загубата, тѣжка е скрѣбъта, която сполига майка България. Но утѣха

на, а тя се състори въ думите:

напрѣдъ по пъти посеченъ

отъ нѣгово Блаженство.
Чрѣзъ прѣпоръженитъ отъ него: И проводи и славянство, ие ще изтримъ съзѣтъ си, ще облегчимъ скрѣбъ си. Този пътъ е спасителния. Той ще ни обнови и възвеличи, защото е продуктъ на голъмъ умъ, защото е рожба на велика мѫдростъ.

Обстоятелството, че днесъ цѣла България е въ трауръ, че отъ патата дъ колибата се чувства загубата, е доказателство за достойна прѣцъника, е и солидна гаранция, че ще вървимъ по стълките му. Народа ни днесъ манифестира най-сърдечно своята почитъ, полна съвоята дълъ предъ памѧтта на изпитания свой труженикъ, а това показва, че такъвъ народъ е достоенъ за съществуване, годенъ за съмѣа бѫднина.

Нѣка, братя, по често си спомнявамъ заслуги тѣ, вложени предъ олтара на църквата и този на отечеството, отъ покойния Екзархъ. Нѣка всички, отъ мало до голъмъ, подемемъ идеята му и продължимъ народното дѣло, за което Негово Блаженство принесе и живота си. Само тогава ние ще бѫдемъ признателни и достойни негови синове. Само тогава духътъ из великия покойникъ ще витаве из пътта на млада и измѣнена България и ще я води къмъ свѣтло бѫдѣще.

А сега, въ този моментъ, на общо скрѣбъ, нѣка всички отправимъ молитви погледи къмъ Всѣподателя Бога да всели блажената душа на любящия ни Отецъ и Архи-пастиръ въ сълението на праведничество, въ нездата на Аврама, и да живѣтъ безконечная.

Слѣдъ него говори г. директора на гимназията Г. п. Николовъ, който описа заслугите на покойника и въ учебното дѣло. Слѣдъ тона направи се манифестиацията до гарата, гдѣто г-нъ директора каза още една прочувствена рѣчъ. Отъ тамъ въ сѫщия редъ манифестиацията се върна обратно въ града.

Слѣдъ

Георги п. Николовъ.

Гранати и шрапнели.

(Скици и картини отъ бойното поле—

1912/913 год.)

—**—

Черни облаци се гонятъ
На къмъ мой роденъ край....
Ахъ, че сълзи ми се ронятъ,
Сърце чезне ми, не трѣ!
Дѣтъ, родино, ли долечно
Си остало тѣтъ отъ менъ,
Илъ?.. каки ми, о сърдечно,
Щелъ се видимъ нѣкой денъ—
Денъ, въ когото би зората
Измѣнила тозъ си путь?..
Би огрѣла свободата
Надъ ужасний твоя кѫтъ:

Мрѣтно тѣло се не щади,
Въ кой се зиѣрски ножътъ вади
И забива съ вѣнъ гробъ;
Не зарява се вѣнъ гробъ;
Тамъ, отколѣ дѣтъ се хлопа
И се молятъ съ плачъ и гласть—
Да изтъргне ги Европа
Изъ фаталниятъ той часъ,
Въ кой пашитъ кървожадни
Ги осаждатъ всѣки путь
Мойтъ братъ—безиощадни
И иенини—сѣ на смърть;
Дѣтъ изрѣвутъ запиета
И забраня тѣ всѣка рѣчъ,
Дѣтъ—иъпрѣки хуриета
Си—подлагатъ ги на сѣчъ;
Дѣтъ саизи, катъ глутници,
Па и самъ имъ сultанъ,

Слагатъ млади гълѫбици
На безчест'е, на курбанъ....

Вътѣ свободна вѣч'дѣржава,

Изъ чужбина цѣлъ народъ

Би дошли, о ни, тогава

И се ставимъ родъ съсъ родъ....

—Да, дошли би си въ земята

Вие, знаемъ туй, отново!

И смучали свободата

Ви—тѣрти—на готово....

1/VIII 1912 год.

гр. Одеса.

II. Изъ България.

Земя, о, чудна тѣй и прѣкрасна
Си, Македоніо, и плодовита!
Какво тий, каки ни о нещастна,
Та всѣ навѣсена си, сърдита?

ХРОНИКА

В. Нишава започва IV-та год. и се изпраща на всички стари абонати—платили и не-абонамента, като ги умоляват неплатилите да се проникнат отъ съзнанието, че съдължни да се издължат, а ония, които нежелаят да го получават—да повърнат броя въвднага без никакви марки следния надпис: обратно редакцията—Царибродъ.

Умоляват се всички приятели и страдащи да не се стъсняват отъ нищо и ни донасят съдълния по разни злоупотребления, корупции и пр., вършани отъ когото и да било, за да ги изтъкнем пред обществото и кореним злото, ако има такава искба.

Слободаваме на дописниците ни, че постигаха във редакцията изпратени материали за дългата на нѣкои дългостни лица, за върхните отъ тѣхъ обири и произволи изъ околнината, и слѣдът проверка на факти ще имъ да дадемъ място.

Редакцията.

Колоњдачецъ излетъ до Царибродъ ще направи софийското колоња д-во, което ще пристигне вътъ града утре 8 ч. предъ обядъ.

Прѣполага се да додатъ около 80 души колоњдачи, които съ тукашините ще напратят излетъ и до границата—Желюша.

Тукашното колоња д-во е взело грижата за тържествено посрещане на гостите, на които ще даде банкетъ вътъ градината на бираия „България“.

Та твойте, съкашъ че ли „балкани“
Ехтигъ и стениятъ изъ тънъ си жално?..
И миризъ тжакътъ вътъ изъ поляни
Ти..., а гори ти шумътъ фатално?
Какво тий мъжно, несносно, криво:
Че и рѣкътъ се бавно влачать
По теб'..., и текко тъй, и лънико
До свойто рало е спрѣль орачътъ?
Зашо ти—толкътъ разхубавѣла
Изглеждашъ иначе и богата—
Си, Македонъ, тый прѣмилъла
На тойте синове отъ сърцата:
Че тъй—отдавна се загнѣздили
Мнозина другадѣ—и не хантъ,
Отъ тамъ, дѣ с'окалъ съх се скобили,
Ч'умирашъ, стенешъ ти и да знанъ?
Че други вдигатъ шумъ и безъ мѣра—
Безсъни, гладни по всѣко врѣме

Убитъ—обесенъ. На 4 того вътъ с. Големо-Малово е намѣренъ обесенъ вътъ круша съ въже 30 годишния Мито Бранковъ, роденъ отъ с. Прѣкъсъ, а приетенъ вътъ Г.-Малово. Шапката му била намѣрена 33 метра да лечъ отъ крушата. Около нея по трѣната имяло признаки на борба за животъ или смърть.

Отъ синитъ пѣтна по тѣлото на умрѣлия ясно личело, че имало насилие. И дѣйствиелно. Полицейските власти бѣха задържали нѣколко, хора отъ които се разкри, че Мито е убитъ отъ Дона Мадовъ и Бето Никленовъ отъ с. село и слѣдътъ това го окачили на крушата за да прѣкрайтъ прѣстъжлението. Задържана е и жена на Мика на убияния, която е имала любовни връски съ убийците.

Прѣстъжлението е извършено съ замисъль, чото же на убияния и убица Дона да се взематъ за мъжъ и жена.

Днесъ тримата прѣстъжлици се изпращатъ на сѫдебните власти вътъ София.

По случай общ. избори вътъ Годечъ за утре, Царибродски м. сѫдия е изтеглилъ по жребие съдѣдните лица-учители, за прѣдседатели на борото: за Годечъ —Д. Веневъ, за Шума—Мл. Матовъ, за Лопушинъ —В. Раденковъ и за Равна —Б. Раденковъ.

Кандидати съ зелената блетина за общ. съветници на нашите погранични власти

Съ ужъ—и дирятъ подходно цѣра:
Да можъ да мащнатъ и туйти брѣме?
О, ти си—знаемъ ние—сърдита?
До дѣтъ съкръти и сълзи облѣна,
И съмрътни трупове прѣтъ пократа,
До дѣтъ отъ турци си тъй прѣкарна;
Онѣ, чо давна си отчуабила,
Безъ срамъ, изъ свойте сѫщи хареми,
Кои катъ майка си издоила,
Къмъ тебъ—робиня—сѫ слѣпи! нѣми!
О, не! остой ги тѣзи юнаци:
Тѣ кръвъ за тебе нѣма да лѣягъ—
—Подъ твойте сдрани вече байраци
Сълдати наши се сбираятъ, пѣятъ....
Дано земя ти да се съживи
И вси свободно да заживѣятъ!
Гори, поля и ливади, ниви
Ти да разгъзвнатъ, раззеленятъ!

вътъ Годечъ: Тодоръ В. Плиниката, Нейчо Виденовъ, Данило Стоичковъ, Илия Г. Радинъ, Божилъ Ивановъ, Златанъ Рангеловъ, Динчо Божиловъ Кайтингъ и Истатко Пауновъ.

Разграничението на мѣрите вътъ Недѣлишката община, съгласно чл. 5 отъ „закона за запазване, измѣрване и използване на селските и градски мѣри“ започна на 10 т. м.

По случай окрѣжната агрономска конференция вътъ София, тукашниятъ агрономъ Думановъ замина за София.

Наказанъ е дисциплинарно, отъ висшата дисциплинова комисия, учителя по рисуване при тукашната непълна гимн., г. Георги Машевъ, съ прѣмѣстянѣ отъ Царибродъ, заради оскърбление непосредственото си началство и некоректностъ.

Прѣместенъ е касиера, при тукашната митница, Н. Милановъ, за такъвъ при Русенската.

На 6 того Софийски окр. учили. съвѣтъ е възприелъ исканията на Царибродскиятъ граждани по отношение откриването на Ш-ри гимн. класъ вътъ града.

Възъ основа на горното започнаха и записванието на учениците за той класъ.

Софийски окр. управителъ съ окр. телеграма разгласи на населението отъ пограничната зона (двувласничк.) че по случай полската работа населението е спокойно и свободно да обработва земите вътъ сръбска територия, а тъй сѫщо и на нашите погранични власти

да неправатъ сънка на сръбскиятъ двувласничъ за прѣминаване вътъ наша територия, понеже било постигнато едно съгласие отъ страна дѣтъ правителства по тоя въпросъ.

Библиотекара на царбродското гр. читалище умолява г-да членовете на сѫщото, които сѫ взели книги за прочитъ и още не сѫти погърнали, съгласно реда, да ги погърнатъ вътъ най-скоро време. Тоже извѣстява на интересуващи, че книги за прочитъ се даватъ само на чит. членове и то платили редовно чл. си вносъ.

Вноските се плащатъ на касира М. Хаджиенъ.

Софийски окр. комитетъ за подпомагане сирциятъ отъ войната, извѣстява на интересуващи се, че ще се приематъ до 1 августъ молбите за записване на сираци вътъ софийското окр. Сиропиталище.

Ще се приематъ сираци само момчета отъ 7 до 14 години, и само на загинали башти вътъ войната.

Подробни съдѣдници за записването се даватъ отъ община.

„Азъ знамъ всичко“

Възъ брой съдѣдници; Подробна карта на историка военна театъръ Радомъра на стамболовските съдѣдници съдѣдници съдѣдници; Агенциаторъ съдѣдници за твора—последните издаване—съдѣдници; Правника на Рилътъ, украсенъ съдѣдници съдѣдници; Справка отъ Административната гимн.; Справка между подводни дължи и неподвижни—източници; Баларъ и пари—съдѣдници; Радомъра на 5-мѣсяцъ отъ 1912—1913 г. Градинътъ предвидъ на Здравниятъ комитетъ; Поправка на издаване съдѣдници съдѣдници; Шатътъ Генер. Боянъ Европа Фолътъ може да издава съдѣдници съдѣдници; Издадъ съдѣдници съдѣдници; Падътъ градъ отъ корабъ съдѣдници; Касътъ съдѣдници съдѣдници; Агенциаторъ на Народъ Шипка—съдѣдници съдѣдници за Баларъ и съдѣдници; Поправка на старъ комитетъ на издаване съдѣдници на Шатътъ Генер. Боянъ Европа Фолътъ може да издава съдѣдници съдѣдници; Телеграма отъ Административната дирекция за години 5 лока за издаване 5 лока

Дано се робството ти затрие,
Погънне пейдѣ въдънъ на земята...
Дано се прѣ-не то и изгнане,
Какъ вътъ сърдцето за свободата...
Та чий животъ—твой изгубенъ въ бой,
Чий ще майки да ронятъ сълзи,
Възмѣна тѣхъ що—зарадъ покой
Имъ—рани други щ'иматъ, неджанъ?..

—Че ти сви пада вечъ и въ агонъ
Си, то се вижда, ги не шокира
Ни туй, печалина, о Македонъ,
Ни туй: Българъ за тѣхъ ч'умира!
(Слѣдва).

4-я куплетъ отъ началото започва съ: В'кой се и пр.. Ви—швртен—да се чете Ви

ПОЕХМЕ

Пръстенитство

отъ фабриката на

АСЕНЬ ПЕТРОВЪ & ВЛ. ТРИЧКОВЪ—СОФИЯ,
„БУЛЕВАРДЪ ДУНДУКОВЪ № 5“

—Примаме поржчки на всъкакъв видъ—

металлически, каучукови и смайлдови, фирми, печати, клишета, номератори, монограми, значки, и вулкани, последните заместват напълно червения восъкъ за пръстенчени писма.

Всички държавни и общински учреждения, както и членни лица могатъ испльзва случаи и безъ всъкакви мячинотии направляватъ по-ръжките ЧРЪЗЪ ПЕЧАТНИЦАТА ХАДЖИЕВЪ ЦАРИБРОДЪ, гълъто при цѣни умърени и скоро връме ще иматъ исканите поржчки.

Часовникарско ателие
„ЖЕНЕВА“

Въ ателието ми ще намерите гарантирани и точни часовници марка „СУЛТАНИЕ“ съ два капака графировка особена машина АНКБРЪ съ 23 камъка. За вървежа гарантия 5 години.

Цѣна 17 лева съ наложени платежъ 18 лева

А. Фотиновъ Часовникаръ—Царибродъ. 5-2

Слѣдъ ужасъ
СПАСЕНИЕ!!

Само 2 л. и 50 ст.

Най-сигуренъ цѣръ противъ Ревматизма

Употрѣблението:

Най-напрѣдъ се омива съ топла вода болното място, слѣдъ което се добре обрисва съ суха пърпа. (Тона става само единъ пътъ—при почвашето на употрѣблението). Слѣдъ това се взима на прѣсти или памукъ отъ маслото, напрѣвъ се на огънь и се маќе най-редовно нѣкакъ болното място и неизрѣмено отдолу спиждащата на враката (безразлично къмъ коя част на тѣлото е болката—дали въ враката, грѣщъ или кръста).

За новъ ревматизъмъ сѫ достатъчни 1—2 кутии, а за старъ или оствъръ най-малко 3—4 кутии.

Хиляди нови благодарности отъ СПАСЕНИЕ.

Всички ония, които намъръятъ полза отъ нашия цѣръ, молиме, да явятъ въ агенцията ни съ писмо.

ПРЪСТАВИТЕЛЬ НА

Агенция—Богдановъ гр. Радомиръ,
за Царибродска окolia Печатницата—Царибродъ.

Восъчни пти отъ чистъ восъкъ, безъ никакъвъ примѣсъ се напиращъ за проданъ въ МАГАЗИНА на Г. Миновъ—Царибродъ.

Обувща „Астри“
еъ отълични!

Цѣни умѣрени.

Депозитъ при: Д. Атанасовъ—Царибродъ. 1—5.

Г-да пътници за Царибродъ!
При хътель, гостилница и бираия
„БЪЛГАРИЯ“

Ще намърътъ пай чисти легла, ястиета и закуски на скара, както и отлежала Шуминска студена бира.

Съ почитание:

Рангель Миновъ. 5—2

Искате ли да спасите
КРАКАТА СИ

единъ пътъ за винаги

отъ потъта, миризмата, подсичане и мазола?

Употребете само едно пакетче „Икосъ“ отъ Д-ръ I. Kюссе извѣстенъ американски калпциитетъ.

По ефикасно отъ „Икосъ“ нѣма за това, молиме всъкъ, който употреби „Икосъ“ и не съ имѣлъкува коренъ, публично да съ оплаче. „Икосъ“ нѣма за цѣль запушване на порти, а ги докарал до нормалност, следствие на която са изкореняватъ потъта, миризма и пр. „Икосъ“ служи и като дезинфекционно срѣдство.

Всеко пакетче съдържа начинъ за употреблението на „Икосъ“. ЕДНО ПАКЕТЧЕ „ИКОСЪ“ 1 ЛЕВЪ.

ПРЪСТАВИТЕЛЬ НА

Агенция—Богдановъ гр. Радомиръ,
за Царибродска окolia Печатницата Ц-бродъ.

Листове за
избирането
СПИСЪЦИ
по 10 ст. на име
се печататъ въ печатницата Хаджиевъ—Царибродъ
Санитарна статистика,
протоколи и актове за
полски поврѣди и всич-
ки нужни книжи за една община.

Прахъ противъ бълхи и дървеници—печатницата.